

دلیل تاخیر در آغاز دور هفتم مذاکرات وین

بیجی می‌گوید: وضعیت انتقال قدرت در ایران و نیز نگرانی کشورهای غربی درباره پایبند بودن دولت سیزدهم به تعهدات برجامی، دو دلیل اصلی تاخیر در مذاکرات وین است.

به گزارش سایت خبری پرسون، رضا ذبیحی، درباره دلایل و پیامدهای تاخیر در مذاکرات وین گفت: در حال حاضر شاهد یک فترت میان دور ششم مذاکرات و آغاز دور هفتم مذاکرات هستیم که البته این موضوع حداقل در شرایط فعلی نگران کننده نیست.

وی افزود: به نظر می‌رسد علی‌رغم فاصله ایجاد شده در برگزاری مذاکرات، طرفین با یکدیگر در ارتباط کامل و در حال فراهم کردن شرایط برای دور بعدی مذاکرات هستند.

این استاد دانشگاه ادامه داد: با وجود اینکه تاریخ جدیدی برای تمدید توافق میان ایران و آژانس اعلام نشد، طرفین در وضعیت فعلی ترجیح داده‌اند در یک فضای سکوت و آرام، شرایط جدید به وجود آمده را مدیریت کنند.

این کارشناس مسائل بین‌الملل خاطر نشان کرد: رصد وضعیت فعلی مذاکرات نشان می‌دهد که امکان حصول توافق در مذاکرات وین تا پیش از ۱۲ مرداد کاهش یافته است، اگر چه این موضوع بدان معنا نیست که احتمال دست یافتن به توافق بطور کلی از میان رفته باشد. بلکه همچنان امید زیادی در خصوص حصول توافق میان طرف‌ها وجود دارد. ضمن اینکه اگر توافقی هم تا قبل از انتقال دولت بوجود نیاید، امکان برگزاری دور جدیدی از مذاکرات وجود دارد.

ذبیحی با بیان اینکه موضوع انتقال قدرت و گفتگوهای داخلی یکی از دلایل تاخیر در مذاکرات است، گفت: همزمان با موضوع انتقال قدرت که بطور کلی از دولت دوازدهم به دولت سیزدهم در حال انجام است، هم اکنون کادر جدید وزارت خارجه نیز به نمایندگی از رئیس‌جمهور منتخب در حال بررسی و تبادل اطلاعات با کادر فعلی برای تحویل گرفتن ماحصل اقدامات انجام شده است و همین موضوع امری زمان‌بر محسوب می‌شود.

وی افزود: البته موضوع انتقال قدرت در همه‌ی نظام‌های سیاسی امری حساس و زمان‌بر است و به نظر می‌رسد طرف دیگر مذاکرات نیز اهمیت این موضوع را درک کرده است.

این استاد دانشگاه تصریح کرد: یکی دیگر از دلایل تاخیر در آغاز دور جدید مذاکرات، ذهنیت سایر طرف‌ها و به ویژه طرف‌های غربی از موضوع انتقال قدرت در ایران و پیامدهای آن است.

این کارشناس مسائل بین‌الملل افزود: چون این کشورها این ذهنیت را دارند که ممکن است اراده و روش دولت سیزدهم برای انجام و اجرای توافق با اراده و روش دولت فعلی متفاوت باشد و از این رو تمایل دارند که توافق نهایی را با دولت جدید به سرانجام برسانند.

ذبیحی ادامه داد: در واقع آنها این نگرانی را دارند که ممکن است دولت سیزدهم برخی از تعهدات و یا توافقات حاصل شده را نپذیرد و از این رو ترجیح می‌دهند که احیای برجام در نهایت در دولت جدید مورد توافق قرار گیرد.

وی افزود: اگر چه این نگرانی قابل درک است، چون به هر حال انتقال در نظام‌های سیاسی، بدون شک تغییراتی را سبب می‌شود، ولی روشن است که دولت جمهوری اسلامی ایران علی‌رغم تغییر دولت‌ها به تعهدات بین‌المللی خود پایبند خواهد بود. برخلاف آنچه در خصوص آمریکا شاهد بودیم و با خروج ترامپ از برجام به وقوع پیوست.

این استاد دانشگاه افزود: با توجه به موضعی که تاکنون رئیس‌جمهور منتخب داشته است، او نیز بر ضرورت حتمی برداشته شدن تحریم‌ها، احیای برجام و انجام تعهدات ایران در صورت پایبندی طرف مقابل به تعهدات خود تاکید کرده است و لذا از نظر این کلیات، تفاوت اساسی میان دیدگاه‌های دو دولت وجود ندارد. اگر چه ممکن است در روش‌ها و برخی جزئیات تفاوت‌هایی وجود داشته باشد.

این کارشناس مسائل بین‌الملل ادامه داد: ضمن اینکه انجام شش دوره مذاکره که تا پیش از این صورت گرفته است، باعث شده دیدگاه‌های طرفین تا حد بسیار زیادی به یکدیگر نزدیک شود و با توجه به وزن بالای تفاهات ایجاد شده، مسیر پیش‌رو دشواری کمتری دارد.

وی افزود: البته در خصوص تحریم‌های با برچسب غیرهسته‌ای که در دوره ترامپ اعمال شد، تاکنون آمریکا انعطاف زیادی از خود نشان نداده است که این امر ناشی از فشارهای داخلی در خود آمریکا نیز هست. چون جمهوری خواهانی نظیر ترامپ، حتی تا این مقدار که مذاکرات پیش رفته نیز دولت بایدن را متهم می‌کنند که در مقابل ایران بطور کامل تسلیم شده است.

ذبیحی در پایان خاطر نشان کرد: علی رغم تمامی این فراز و نشیب ها، انتظار برای حصول توافق، یک انتظار معقول است، چون این امر هم به نفع ایران و هم به نفع کل جامعه بین المللی است. با این وجود طرفین باید اهمیت فاکتور زمانی را نیز در نظر بگیرند، چون در نهایت گذشت زمان نیز به نفع هیچ یک از طرف ها نیست.

منبع: ایرنا